

— (Levegőt!) Kezdhették előlről a sirámokat, hogy Budapesten nincsen levegő, poros, füstös, büzös az egész főváros s az embereknek nincs hová menekülniök. Ilyenkor természetesen a panaszkodók orra alá dörgölik a Svábhegyet és a Hűvösvölgyet, pedig akik ezt teszik, azoknak nincs igazuk. A Svábhegy, a Hűvösvölgy s a többi budai hegy és völgy nem park, nem levegőgyár, hanem kirándulohely, a megközelítésük órákba kerül s egész délutánokat foglal le. Már pedig hogy jövünk mi fővárosi adófizetők ahhoz, hogy kirándulohelyekkel vigasztaljanak és torkoljanak le, amikor mi nem luxusból és nem időtöltésből, hanem életszükségből akarunk és követelünk szabad levegőt, fát, fűvet, virágot s egyéb jókat, amiket például olyan nagyon irigyelünk a bécsiektől? Hogy jövünk mi fővárosi polgárok ahhoz, hogy kirándulásokra utaljanak, amikor mi dolgozni és nem sétálni akarunk s amikor nekünk éjjel-nappal, munka közben és pihenés idején is jogunk van a friss, egészséges levegőhöz?

— Akinek friss levegő kell, menjen sétálni — mondják a főváros urai — hiven a Mária Terézia-féle kijelentéshez, hogy a kenyérért esengő, éhező nép egyik kalácsot.

Nos, ez ellen most is, mint minden évben tiltakozunk s annál nagyobb elkeseredéssel, minél inkább kizárják évről-évre a fővárosból a levegőt. Mert kizárják. A bölcs fővárosi koponyák egyszerűen eltörölték a fővárosból a parkokat és ligeteket s amit meghagytak, azt is messzire elkerülik az emberek «panama- utolajozás orrfacsaró büze miatt.

Azt mondják, amerikai stílusban nőtt ki márióholnapra a földből ez a nagy város, nem csoda tehát, ha a legvérmesebb előrelátást is meghazudolták a fejlemények s amit egykor nagynak hittek, az ma eltörpül a hatalmas méretek között. Lehet. A körut ezért lett sikátorjellegű, de ha így van, a mai fővárosi bölesek mért nem előrelátóbbak elődeiknél, akik még csak egy nagyobb vidéki város szempontjai szerint eszelték ki a városrendezést? Mért építenek a külteleken is tele minden talpalattnyi helyet, holott azokon a városrészeken ma még meg lehetne menteni a levegőt s vele együtt a főváros belső részeinek levegőjét is a tökéletes romlástól? Most nem beszélünk arról, hogy nincsenek parkjaink s amik voltak, azokon is kivágta a fákat az a barbár, ázsiai szellem, mely a kicsinyes ghetto-elzárkózást és piszkos levegőt csinálta meg nagyban Budapesten. Arról sem beszélünk, hogy kivágnak minden kivágható fát. Nem beszélünk, csak felujtjuk az idén is a panaszokat, melyek évről-évre elkeseredettebbek lesznek. Egyszer majd csak akad egy polgármester, vagy tanácsos, vagy demokrata párti nemességre vágyó milliomos, aki meglátja palotájának ablakából a levegő után kapkodó embereket és csákányt ad a kezekbe, hogy lebontsák az undok kőfalakat, bódékat és ghetto utcák piszoktanyáit, hogy levegőt hozzanak be ebbe a városba, ahol most egynéhány százezer dolgozó embernek fölényesen ismételtetik el a Hűvösvölgyről szóló ábrándos meséket.

		Iktatószám	
		<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>	
Szerző		Hely	
Cím		Idő	
Forrás: <i>Alkotmány</i>		Idő: <i>1913 11/7</i>	
Bp- (Hely)		(Köt. v. füz.)	
Helyszám		Oszályozás	
Személy		<i>614.71</i>	
Idő		<i>1913</i>	